

Column – Een eigen inzicht

Inderdaad, u hebt echt wel het MAB in handen, ook al verwacht u in dit blad geen column aan te treffen. Er moet dus iets bijzonders gaande zijn, wanneer de redactie van een 'bezadigd' blad plotsklaps te voorschijn komt met wat bekend staat als een kritische, meestal niet al te genuanceerde, soms lichtelijk agressieve, en tot weerwoord prikkelende rubriek. Een rubriek waarin opiniërend wordt ingegaan op actuele maatschappelijke ontwikkelingen en meningsuitingen. Waarom?

Al meer dan veertien jaar vindt men in ons Maandblad de terugblikkende rubriek 'Het MAB vóór 50 jaar'. Uit lezersonderzoek is gebleken, dat deze historische schetsen gretig worden gelezen. Zoekend naar een verklaring voor deze belangstelling zou men de gedachte kunnen opperen, dat bedrijfs-economen in het algemeen, en accountants in het bijzonder zijn getraind in het geven van getrouwe beelden van het verleden. Zij zouden zich daardoor veiliger voelen bij het spiegelen van historische zekerheden dan bij het absorberen van toekomstige ongewisheid. Uiteraard heb ik deze onheuse gedachte na het opkomen meteen weer ondergespit. Zo iets kan en mag niet waar zijn!

Ook om andere redenen boeien de jeugdijaren van het MAB. Een halve eeuw geleden was de wereld van de Nederlandstalige bedrijfseconomen en accountants nog betrekkelijk klein. Zij die daarin spraakmakend optraden, kenden elkaar persoonlijk. De meeste lezers van het MAB hadden de meeste leden van de redactie wel ergens ontmoet, als mede-student, docent of examiner. Het jonge vak moest nog worden gemaakt. De MAB-redacteuren namen daarbij het voortouw. Elkaar ondersteunend en vele anderen bestrijdend, waren zij op zoek naar een afgerond verklarend en normerend denksysteem ter ondersteuning van de bedrijfseconomische- en accountancy-praktijk. Na de Tweede Wereldoorlog is dit ideaal een illusie gebleken. Die ene alomvattende conceptie bleek de toren van Babel te zijn. Het vak is geleidelijk gefragmenteerd in zich verder specialiserende onderdelen. Sommige vakgenoten zijn een eigen taal gaan spreken en worden door anderen niet meer verstaan.

Min of meer tegen de stroom in roeiend heeft de MAB-redactie jarenlang geprobeerd lezers met zeer uiteenlopende belangstelling te betrekken bij de ontwikkeling van de vakken Accountancy en Bedrijfshuishoudkunde; beide in volle omvang.

Het paren van grote breedte aan grote diepgang is echter als doelstelling van een wetenschappelijk vakblad, dat zinvol door practici moet kunnen worden gelezen en begrepen, eenvoudigweg niet te behappen. Wij hebben als redactie een beleidskeuze moeten maken tussen aan de ene kant een ontwikkeling naar een specialistisch wetenschappelijk tijdschrift, waarin geleerden zich tot geleerden richten, en aan de andere kant een wetenschappelijk vakblad dat dient als trait-d'union tussen wetenschappelijke onderzoekers en praktizerende vakgenoten. Wij hebben in principe voor het laatstgenoemde gekozen.

De verwezenlijking van dit beleid vraagt van degenen die een wetenschappelijke bijdrage leveren enig inlevingsvermogen in de wereld van de practicus. Omgekeerd legt het ook aan practici verplichtingen op. Wil de beoogde interactie tussen wetenschap en praktijk tot leven komen, dan moeten partijen elkaar vragen stellen. Zij moeten elkaar tot op zekere hoogte kunnen uitdagen. Zo'n uitdaging behoeft niet altijd weloverwogen en gedocumenteerd te zijn. Ook voor een sprankelende gedachte moet ruimte zijn. Vandaar de column, waaraan hopelijk een luisterrijke toekomst beschoren zal zijn.

Maar er is meer. Uit Frankrijk is de bewering bekend: 'Een krant is een meneer'. Nu slaat deze uitspraak in de eerste plaats op de dagbladjournalistiek, maar ik vind dat een wetenschappelijk vakblad eveneens meer is dan een anoniem doorgeefluik van mededelingen. Ook het MAB heeft een eigen gezicht en behoort dit te hebben. Een gezicht dat overigens bepaald wordt door de persoonlijke inbreng van de leden van de redactieraad. Redactie is meer dan kwaliteitsbewaking. Redactie vergt creativiteit en visie, die niet op voorhand aan methodologische banden gekluisterd behoeven te worden. Niet elk woord dat redacteuren uiten, is 'ex cathedra' en op een goudschaaltje gewogen. Ook voor zulke uitingen kan een column een gepast venetiel zijn. Per slot van rekening zijn redacteuren ook maar mensen; mensen met een eigen gezicht.